

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29853

Kl. 42 c, 1/01

Fernmeldetechnische Staatswerke F. S. W.*), Warszawa

Podpórka do przedmiotów wywrotnych

Zgłoszono 10 czerwca 1938

Udzielono 16 czerwca 1941

Przedmiotem wynalazku jest podpórka do przedmiotów wywrotnych, wykonana w postaci listwy wsporczej, osadzonej przesuwnie względem obsady, sztywno związanej z przedmiotem podpieranym.

Dotychczas stosowane podpórki tego rodzaju zawierają narząd zamocowujący, za pomocą którego listwa wsporcza po wysunięciu z obsady zostaje do niej przymocowana. Narzędziem tym jest zazwyczaj śruba, którą po wysunięciu listwy należy przykręcić i w ten sposób unieruchomić listwę względem przedmiotu podpieranego.

Podpórka według wynalazku usuwa konieczność stosowania takiego narzędzia. Celem wynalazku jest ułatwienie i usprawnienie posługiwania się podpórką tak, aby nie

wymagała ona dodatkowych zabiegów, mających na celu unieruchomienie listwy wsporczej po wysunięciu jej z obsady.

Według wynalazku obsada, sztywno związana z przedmiotem podpieranym, ma postać trzpienia lub trzpieni, przy czym liczba trzpieni, ich kształt i rozmieszczenie oraz kształt i pochylenie przesuwnej listwy wsporczej względem podstawy przedmiotu podpieranego są dobrane tak, iż pod działaniem siły wywracającej następuje zaklinowanie listwy w obsadzie na skutek tarcia i unieruchomienie listwy względem przedmiotu podpieranego. Dzięki temu przy posługiwaniu się podpórką wystarczy wysunąć listwę tak, by jednym końcem dotknęła powierzchni gruntu lub podłogi, na

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcami są Antoni Borkowski i Tomasz Konopka.

której ustawiony jest przedmiot podpierany; unieruchamianie zaś listwy wsporczej względem przedmiotu podpieranego jest zbędne.

Przesuwna listwa wsporcza podpórki według jednej postaci wykonania wynalazku posiada szczelinę o stałej szerokości, przez którą przechodzi obsada, złączona z przedmiotem podieranym. W tym przypadku obsada jest wykonana w postaci co najmniej dwu trzpieni okrągłych, zaopatrzonych w główki, aby listwa nie spadła z obsady, i posiadających średnice prawie równe szerokości szczeliny. Obsada może być wykonana również w postaci co najmniej jednego trzpienia o przekroju takim, że jego krawędzie, przylegające do krawędzi szczeliny listwy, stanowią prowadnicę listwy podczas przesuwania jej.

Listwa wsporcza podpórki według innej postaci wykonania wynalazku jest wykonana w postaci sztaby o stałej szerokości, umieszczonej przesuwnie w obejmującej ją obsadzie, związanej sztywno z przedmiotem podieranym. W tym przypadku obsada jest wykonana w postaci co najmniej trzech trzpieni okrągłych, zaopatrzonych w główki, z których przynajmniej jeden jest umieszczony po przeciwnej stronie listwy niż pozostałe; pomiędzy tymi trzpieniami przesuwa się listwa tak, że jej krawędzie boczne przylegają do trzpieni. Obsada może być również wykonana w postaci dwu trzpieni o tak dobranych kształtach, że ich krawędzie przylegają do krawędzi listwy, umieszczonej między nimi, i stanowią prowadnicę listwy podczas przesuwania jej. Trzpień te mogą być zaopatrzone w występy, obejmujące częściowo listwę i zabezpieczające ją przed wypadnięciem z obsady. Obsada może być wykonana również w postaci pochwy, posiadającej co najmniej dwie krawędzie, przylegające do krawędzi listwy.

Według najprostszej postaci wykonania

wynalazku listwa w granicach jej przesuwu w obsadzie posiada stały przekrój poprzeczny. Na jednym lub obu końcach listwy ewentualnie umieszczone są występy do wygodniejszego wsuwania i wysuwania jej, w przypadku zaś listwy nie posiadającej szczeliny — do zabezpieczania jej przed całkowitym wysunięciem się z obsady. Krawędzie listwy lub szczeliny w listwie, wzdłuż których listwa przesuwa się w obsadzie, są prostoliniowe lub też mają kształt łuków współśrodkowych. Tak wykonana listwa zajmuje mało miejsca i w przypadku umieszczenia jej wewnątrz przedmiotu podieranego daje się wsuwać i wysuwać przez mały otwór. Odpowiedni dobór długości listwy umożliwia podpieranie przedmiotu ustawionego na nierównej powierzchni, np. nad zboczem lub na schodach. Listwa, wygięta wzdłuż części okręgu, po wsunięciu w obsadę mieści się bliżej podstawy przedmiotu podieranego aniżeli listwa prostoliniowa i pozostawia swobodną część górną tego przedmiotu; dzięki temu górne części ścian bocznych przedmiotu podieranego nie są zajęte obsadami wsporczymi i mogą być wykorzystywane do umieszczania na nich różnych przedmiotów. Listwa, wygięta wzdłuż części okręgu, opiera się o powierzchnię gruntu, na którym ustawiony jest przedmiot podierany, pod kątem bardziej zbliżonym do kąta prostego, aniżeli listwa prostoliniowa, ponadto podpierający koniec listwy wygiętej leży bliżej przedmiotu podieranego niż koniec listwy prostej; umożliwia to bardziej niezawodne podparcie przedmiotu, zwłaszcza w przypadku, gdy grunt, na którym ustawiony jest przedmiot podierany, jest nierówny lub też tuż w pobliżu przedmiotu podieranego zaczyna stromo opadać. W przypadku, gdy miejsce możliwego oparcia podpórki leży poniżej podstawy przedmiotu podieranego, lepiej jest umieścić środek krzywizny listwy wygiętej poniżej podstawy przedmiotu podieranego.

Luz pomiędzy obsadą a listwą może być dowolny; najlepiej jest dobrać go tak, by listwa przesuwała się dość ciasno na całej długości przesuwu lub też na jej części i po wsunięciu w obsadę trzymała się w niej sama dzięki tarcu.

Listwa wsporcza może być umieszczona zarówno zewnątrz przedmiotu podpieranego, jak i wewnątrz niego, zależnie od okoliczności, warunkujących potrzebę i możliwość tej czy innej konstrukcji. Do podpierania może być użyta nie jedna listwa, lecz większa liczba listw wsporczych. Wówczas ich liczba i sposób rozmieszczenia może być różny: listwy mogą być umieszczone równoległe do siebie lub tworzyć ze sobą kąty. W szczególności zaś, gdy przedmiot podpierany jest cylindryczny, listwy mogą być rozmieszczone tak, że ich rzuty poziome układają się wzdłuż promieni, wychodzących ze środka jego podstawy.

Na rysunku przedstawione są przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia przedmiot, ustawiony na gruncie mniej więcej równym, podparty podpórką z listwą prostoliniową, fig. 2 — przedmiot, ustawiony na gruncie nierównym, podparty dwiema podpórkami o listwach wygiętych, fig. 3, 4, 5 i 6 — różne postacie zamocowania listwy wsporczej w jej obsadzie.

Na rysunku przedstawione są przykłady podparty listwą wsporczą *L*, osadzoną przesuwnie w obsadzie *Q*, sztywno złączonej z przedmiotem podpieranym i umieszczonej zewnątrz niego. Listwa *L* jest zaopatrzona w występy *a*, *b*, zabezpieczające przed wysunięciem się listwy z obsady. Gdy podpórka jest nieużywana, listwa *L* jest wsunięta do góry i zajmuje położenie, oznaczone na rysunku linią przerywaną.

Według fig. 2 listwy *L* wysuwają się przez otwory wykonane w przedmiocie podpieranym *P*. Sposób zamocowania obydwóch listw jest jednakowy i uwidocznił na fig. 3. Listwa *L* jest zaopatrzona w

szczelinę *S*, przez którą przechodzą okrągłe trzpienie *T*.

Fig. 4 przedstawia listwę prostoliniową *L* ze szczeliną *S*, przez którą przechodzi trzpień *T*, umieszczony zewnątrz przedmiotu *P* i zaopatrzony w występy, zabezpieczające listwę przed wypadnięciem.

Fig. 5 przedstawia listwę wygiętą, prowadzoną dwoma trzpieniami *T*, umieszczonymi na ścianie bocznej przedmiotu podpieranego *P*. Trzpienie posiadają występy zabezpieczające listwę przed wypadnięciem, krawędzie zaś trzpieni przylegają do krawędzi listwy i stanowią jej prowadnicę. Listwa posiada na obu swych końcach występy *a*, *b*, zabezpieczające ją przed wysunięciem się spomiędzy trzpieni.

Fig. 6 przedstawia prostoliniową listwę *L*, prowadzoną trzema trzpieniami okrągłymi *T*, zaopatrzonymi w główki i umieszczonymi również na ścianie bocznej przedmiotu podpieranego *P*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podpórka do przedmiotów wywrotnych, wykonana w postaci listwy wsporczej, zaopatrzonej w szczelinę o stałej szerokości i osadzonej przesuwnie względem obsady, umieszczonej w szczelinie listwy i sztywno złączonej z przedmiotem podpieranym, znamienna tym, że obsada składa się z dwóch co najmniej trzpieni okrągłych.

2. Odmiana podpórki według zastrz. 1, znamienna tym, że obsada jest wykonana w postaci jednego trzpienia o przekroju takim, iż jego krawędzie przylegają do krawędzi szczeliny listwy i stanowią jej prowadnicę.

3. Odmiana podpórki według zastrz. 1 z listwą o stałej szerokości i z obejmującą ją obsadą, sztywno związaną z przedmiotem podpieranym, znamienna tym, że obsada składa się z trzech przynajmniej trzpieni okrągłych, z których co najmniej

jeden jest umieszczony po przeciwnej stronie listwy niż pozostałe.

4. Odmiana podpórki według zastrz. 3, znamienna tym, że obsada składa się z dwóch co najmniej trzypieni o krawędziach przylegających do krawędzi listwy i umieszczonych po przeciwnych stronach listwy.

5. Podpórka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że obie krawędzie listwy, współpracujące z obsadą, są prostoliniowe.

6. Podpórka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że obie krawędzie listwy, współpracujące z obsadą, mają kształt łuków kół współśrodkowych.

7. Podpórka według zastrz. 1 — 6, znamienna tym, że listwa posiada stały przekrój poprzeczny.

F e r n m e l d e t e c h n i s c h e
S t a a t s w e r k e F. S. W.

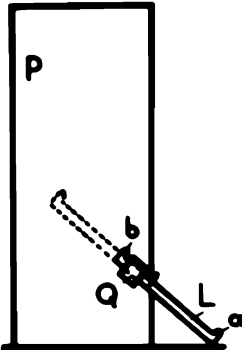

Fig. 1

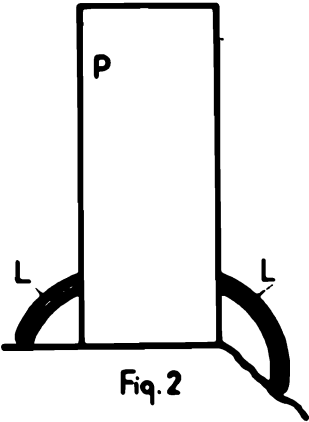

Fig. 2

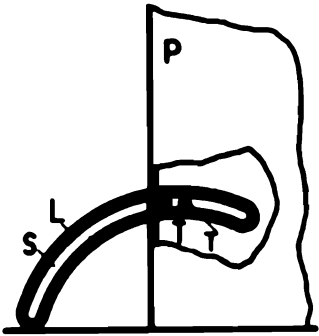

Fig. 3

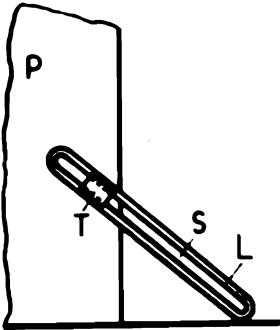

Fig. 4

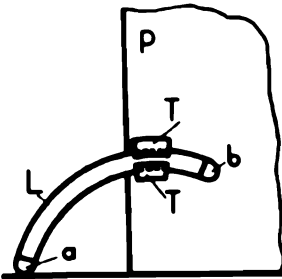

Fig. 5

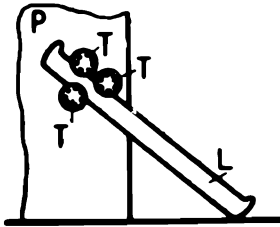

Fig. 6